

Tisztelt Elnök Urak!
Tisztelt Miniszterhelyettes Úr!
Tisztelt Főtitkár Asszony!

Megtiszteltetés Városunk számára, hogy a Magyar Közgazdász társadalom jeles képviselőit három napra vendégül láthatjuk. Isten hozta Önöket Kecskeméten, a Hírös Városban!

Szerencsésebb helyzetben lehetek, mint 42 évvel ezelőtt Kecskemét tanácselnöke volt. Én most egy olyan gazdasági és politikai helyzetben köszönhetem Önöket és oszthatom meg gondolataimat, amelyik kifejezetten támogatja az innovációt. 1974-ben, amikor először nálunk jártak, éppen egy visszarendeződés volt. Az új gazdasági mechanizmus maradványait számolta fel az állampárt. Azt sejtem, hogy az akkori gyűlés központi témája nem az újítás, az innováció, hanem a visszarendeződés, a mozdulatlanság volt.

Most viszont izgalmas közgazdásznak lenni. Változik a világ. Nem is kicsit. Ami egy lehetőséget jelent számunkra. Lehetőséget arra, hogy előremutató, a világot, az emberek életét megváltoztató gondolatokat, és gazdasági modelleket találjunk fel, dolgozzunk ki. Itt a lehetőség az újításokra.

Ami egy történelmi lehetőség. Megváltoztathatjuk azt a rossz beidegződést, ami arról szól, hogy mindenki a másik javára tud csak nyereséget termelni. A válság bebizonyította, hogy ez a fajta gondolkodás, rosszul értelmezett verseny senkinek sem szolgálja a javát. Sem a vállalkozásokét, sem pedig a nemzetgazdaságokét. Az embereket meg aztán végképp nem. Meg is gyengítette Európát.

Most viszont végérvényesen leválthatjuk ezt a gondolkodást. Egy olyan új filozófiára, ami az együttműködések, a közös érdekeken alapul. Mindenki erős gazdaságot akar. Mert azzal mindenki csak nyer. A vállalkozások, a kormányok, a városok, és nem mellékesen, az emberek. Egy előremutató, új érdekközösség körvonalazódik a modern világban. Amiből egy fenntarthatóbb, válságállóbb gazdaság születhet meg.

Az új filozófia szerint felépülő modern gazdaság erejét az adja, hogy végre az embereket is beveszi. Nemcsak figyelembe veszi őket, nemcsak számol velük, hanem egyenesen a javukat akarja. Most végre egy olyan gazdasági érdekközösség alakul ki, amelynek a dolgozó, munkájukból megélő emberek is teljes jogú tagjai.

Ezt az egyszerű igazságot ismertük fel Kecskeméten szövetségeseinkkel. Legnagyobb partnerünk a német ipar, és Magyarország Kormánya.

Vessünk csak egy pillantást a céljainkra! Az Industrie 4.0 a technológiai fejlesztésekkel a következőket célozza meg: olyan új, még nem létező szakmákat teremteni, amelyek aztán még több embernek adnak szakképzettséget, és jól fizető állást. A magyar gazdaságpolitika céljait pedig mindannyian jól ismerjük: minél több magyar embernek megélhetést biztosító munkát adni, egy olyan adókönyezetben, amelyben a gyermekvállalást és nevelést minden lehetséges eszközzel támogatni kell.

Mi itt Kecskeméten ennek a két előremutató stratégiának a metszéspontjában vagyunk. Azt is mondhatnám, hogy Magyarországon nem sok olyan hely van – Európában pedig még kevesebb -, ahol ez a két, a jövőnköt ennyire meghatározó gondolkodás és a belőle kinövő program egyesítené erőit.

És ezt nem a szerencsének köszönhetjük. Nem valami szerencsés véletlen folytán választott minket a Mercedes és a kormány sem csak úgy kötött velünk stratégiai együttműködést. Nekünk is ki kellett találni valami újat, meg kellett újulnunk ahhoz, hogy most szövetkezhessünk a „nagyokkal”. Mi is végrehajtottunk egy közgazdasági, gazdaságpolitikai fordulatot. Amivel nemcsak Kecskemét gazdaságát újítottuk meg, hanem a városokról, önkormányzatokról való közgazdasági gondolkodást is. És amivel nem mellékesen vissza tudtuk helyezni a kecskeméti embereket, családokat a gazdaság és a politika középpontjába. Engedjék meg, hogy röviden elmondjam, miből is állt a kecskeméti fordulat, illetve, hogy mit is értünk el vele.

Az egész még a válság előtt kezdődött. Egyre nyilvánvalóbbá vált számunkra, hogy az a városfinanszírozási modell, ami a magyar költségvetési bevételekre és a helyben élőkből mindenféle jogcímen beszedett adókra támaszkodik fenntarthatatlan. Az emberek által, az ő javukat szolgáló fejlesztésekről nem is beszélve... Egy megszokáson alapuló gazdasági modell volt, ami csak vegetálni hagyta a várost. Egyre kevesebb lehetőséget adott az embereknek, miközben egyre több adóval terhelte őket. Nem tette lehetővé, hogy építsük a várost, hogy új közösségi tereket hozunk létre, óvodákat, iskolákat újítsunk fel, és hogy modernizáljuk a közlekedési rendszerünket. Mindeközben az emberek csak annyit láttak, hogy már vagy öt jogcímen fizetnek valamilyen adót, ami eltűnik, vagy legalábbis nem arra megy el, amire kéne. Ki kellett mondani, hogy egy fenntarthatatlan, a városokat lenyomó gazdasági rendszer rabjai voltunk.

Mi, kecskemétiiek soha nem szerettük a rabságot. Amolyan rebellis, Hírös magyar város vagyunk, amelyik szeret szabadon gondolkodni, és cselekedni. Az elégedetlenségünket pedig soha sem rombolásra, bomlasztásra használtuk, hanem építésre. Így volt ez 2006-ban is, amikor egy teljesen új gazdaságpolitikára tértünk át. Ennek a politikának a hátterében ugyanaz az újító szellemiség állt, mint amit majd 4 évvel később, 2010-től, Matolcsy György nemzetgazdasági miniszter vezetésével a kormány elkezdett, illetve, amelyet a német ipar vezetői is képviselnek. Mertünk racionálisan, az emberek és városunk érdekeit figyelembe véve bátran gondolkodni, majd pedig mértéktartóan, lépésről-lépésre cselekedni.

Két karakteres eszközből építkeztünk. Az egyik, az adott kor finanszírozási modelljeit figyelembe vevő kötvénykibocsátás volt, de azt nem a Város működtetésére, hanem az üzleti környezet és a lakosság környezetének fejlesztésére, valamint a szakképzésre költöttük. Ezzel képesek voltunk megteremteni azt az anyagi alapot, amely városunknak ahhoz kellett, hogy megtelepítsen egy nagyvállalkozást. Idecsábítani viszont nem ezzel tudtuk, hanem az iparűzési adónk csökkentésével. Világos volt, hogyha csökkentjük az ipart terhelő adókat, akkor azzal csak nyerünk. Iparvállalatokat, új munkahelyeket, növekvő bevételeket. Csupa olyan dolgot, amivel nemcsak a kecskeméti ipart éllesztjük újjá, hanem az embereknek is adni tudunk. A Mercedes gyár idetelepülése volt az első, nagyon erős visszaigazolása annak, hogy jó úton járunk.

Ma pedig már azt is kijelenthetjük, hogy Magyarországon megéri önálló városi gazdaságpolitikát vinni. Csak pár eredmény az elmúlt tíz évből.

- **10 ezer új munkahelyet teremtettünk.** Ennyivel több embernek van munkája. Ennyivel több családnak helyeztük biztonságba a megélhetését.
- Amire különösen büszkék vagyunk, hogy a **fiatalok körében tudtuk drasztikusan csökkenteni a munkanélküliséget. A pályakezdő álláskeresők arányát már az elmúlt évben a régióban 32 százalékkal csökkentettük, amely visszaigazolta az oktatás átszervezésének eredményeit. És még mindig van 7,5 ezer szabad álláselyünk...**
- Új ipari központ lettünk. Amelyik folyamatosan erősödik. A világ vezető járműipari konzernje, a Mercedes nálunk építette meg első közép-európai gyárát. Újabb és újabb járműipari beszállítók jönnek és fejlődik az élelmiszer és konzerviparunk is: új gyárat épít a ja-

pán Nissin Food, és a szívünkhöz közel álló magyar nagyvállalatok, az Univer és a Fornetti is egyre erősebb a világpiacon. A beruházások értéke 2008 és 2014 között 450 milliárd forint volt. 2014 és 2020 között megközelíti az 1000 milliárd forintot kizárólag Kecskeméten, amit már most 2016 szeptemberében tudunk.

- Mindeközben nőnek városunk bevételei. Az alacsonyabb mértékű **IPA**-ból több folyik be, mint a korábbi magasabból. 2008-tól döntöttünk az iparűzési adó 20%-os csökkentéséről. **A 2010-es 4,5 milliárdról 8 milliárd fölé emelkedett.** Ami azt jelenti, hogy van pénzünk, tőkénk a további fejlesztésekre. Mindezzel pedig sikerült azt a fő, politikai célunkat is teljesíteni, hogy a kecskeméti emberektől ne elvegyünk, hanem egyre adjunk nekik. A teljesítések alapján 2010-től 9 milliárd forintot hagytunk a vállalkozásoknál.

Summa summarum, Kecskemét kilépett a rákényszerített állami kegydíjas szerepkörből, és egy önálló gazdaságpolitikára áttérve, alkalmassá tette magát arra, hogy szövetkezhessen az európai gazdaság megújítóival, a német iparral és a magyar kormánnyal.

Ezzel kerültünk a német ipari és a magyar gazdaságpolitikai megújulás metszéspontjába. Elértük, hogy mindkettő érdekelt legyen Kecskemét sikerében. Szintet léptünk. Ez nagy szó. Egyben pedig hatalmas lehetőség is, amivel élni fogunk.

A közös munkában már nyakig benne vagyunk.

1. Stratégiai megállapodást kötöttünk a magyar kormánnyal. A **Modern Városok Program** több mint egy fejlesztési csomag. Egy stratégiai együttműködés, ami mindkét félnek csak hoz a konyhára. **25 milliárd forintot kapunk a kormánnytól** arra, hogy egy új városfejlesztési befektetési alap gazdasági modelljét megvalósítsuk.
2. Kibővítjük a szövetségünket a **Mercedesszel**. A konzern **600 milliárd forintot fektet be** nálunk, amiből új gyárat, új logisztikai központot fog építeni. És amivel nem mellékesen **több ezer új munkahelyet hoz létre** itt, Magyarország közepén. Már elindítottunk egy munkaerő piaci reformot a térségben, amelynek középpontjában az emberközpontú munkaerő gazdálkodási feladatok állnak.
3. De ennyi nem elég ahhoz, hogy beszálljunk az Industrie 4.0-ba. Saját kutató-fejlesztő bázis kialakítása a célunk. Városi és piaci K+F központokat, intézeteket fogunk létrehozni. Egy, ami az anyagtudománnyal foglalkozik, már meg is kezdte működését.
4. A kutató-fejlesztő központok semmit sem érnek okos, tanult fiatalok nélkül. Ezért újítjuk meg a felsőoktatásunkat. Az iparvállalatokkal és új szövetségesünkkel a Magyar Nemzeti Bankkal. **Magyarország első, jelentős részben duális képzési rendszerű, nemzetközi egyetemét építjük fel Kecskeméten.** Azt a tudásbázist, ahonnan a jövőt alakító mérnökök és közgazdászok fognak érkezni.

Mégis miért csináljuk ezt? Mi a célunk ezzel az előremutató, önálló, egyúttal szövetségekre épülő városi gazdaságpolitikával? Ugyanaz, mint a német iparpolitikának, és a magyar gazdaságpolitikának. Az emberek, a családok javát szolgálni. Munkát, megélhetést, jövőt adni nekik. Már nemcsak a városunkban, hanem az egész térségben. Teljesen egyértelmű, és világos, hogy eredményeket, sikert csakis az emberek tudnak elérni. Emberek nélkül semmi sincsen. Ezért mindig az ő javukat kell keresni. Az ő életüket kell jobbá, egészségesebbé tenni. Nekik kell új lehetőségeket nyitnunk.

- Ezért szövetkezünk két ilyen okos és erős szövetséggel, mint a magyar kormány és a német ipar.
- Ezért modernizáljuk az infrastruktúránkat, különös tekintettel azokra a tömegközlekedési útvonalakra, amelyekken keresztül még több embert érhetünk el a megyében.
- Ezért nyitunk fejlesztési lehetőségeket a kis- és középvállalkozásoknak a beszállító fejlesztési programokkal.

- Ezért modernizáljuk, fejlesztjük az oktatásunkat, és építünk egy új egyetemet és vállalati képzőközpontot.
- Ezért építünk olyan tereket, ahol sportolni lehet.
- Ezért bővítjük a kulturális kínálatunkat, ami valódi, minőségi kikapcsolódást nyújt kortól, nemtől függetlenül mindenkinek.
- Ezért újítjuk meg az olyan nemzeti kincseinket, mint a városháza.

Mindent azért teszünk, hogy az átalakulásnak, a megújulásnak a magyar emberek, a magyar családok legyenek a nyertesei. Teljesen világos, sőt ma már közgazdasági axióma, hogyha azt akarjuk, hogy fejlődjünk, vagyis képesek legyünk növelni a bevételeinket, a vállalkozásunk, vagy éppen az egész gazdaságunk teljesítményét, az embereket kell a középpontba helyezni. Előttük kell lehetőségeket nyitnunk. Mert ha ők elégedettek, jól élnek, akkor megy jól egy vállalkozásnak, egy városnak, sőt egy egész országnak.

Tudom, hogy ezzel Önök is tisztában vannak. Arra szeretném kérni, bátorítani Önöket, látva Kecskemét példáját, hogy éljenek a lehetőségekkel, az új megoldások és az új utak feltalálásával. Erre van szüksége ugyanis a vállalkozásoktól kezdve a városokon, országokon át, egészen Európáig mindenkinek.

Ebben a munkában Kecskemét jelmondatát ajánlom figyelmükbe: „Sem magasság, sem mélység nem rettent!” Érezzék jól magukat városunkban!